

ORIENTERING

om franske forhold

Marts 2012

Opfordring til at rette henvendelse til Skatteministeren og til formanden for Folketingets Skatteudvalg, hvis man rammes af dobbeltbeskatningsproblemer ved at bo i eller flytte til Frankrig.

I februarnummeret fra i år af ORIENTERING om franske forhold fremkom jeg med en opfordring til, at man rettede henvendelse til den danske Skatteminister, Thor Möger Pedersen, og til formanden for folketingets skatteudvalg, Gitte Lillelund Bech, såfremt man rammes af dobbeltbeskatningsproblemer ved at bo i eller flytte til Frankrig.

Gitte Lillelund Bech har i en række tilfælde vist sig at være meget imødekommende overfor sådanne henvendelser, og hun har tidligere til mig udtalt: Det lader desværre ikke til, at en løsning er nært forestående. Vi er i Skatteudvalget naturligvis meget opmærksomme på problematikken og har ikke tænkt os at være lige så tålmodige som ministeren. Jeg har således så sent som i sidste uge rejst problemet over for udenrigsminister Villy Søvndal for at også han kunne gå ind i sagen.

Jeg er imidlertid overbevist om, at henvendelser fra dig og de mange andre danske pensionister, der nyder deres otium i Frankrig og Spanien, vil gøre indtryk på ministeren og ikke mindst sikre, at Thor Möger Pedersen og embedsværket fortsat vil være opmærksomme på problematikken. Derfor vil jeg opfordre til at rette henvendelse til Skatteministeren og til Skatteudvalget om spørgsmålet".

Der er allerede en række personer, som har reflekteret på min opfordring, og som har sendt nogle aldeles udmærkede indlæg til den danske Skatteminister og til formanden for og medlemmerne af Folketingets Skatteudvalg, og disse indlæg er medvirkende til at holde diskussionen i gang og til til stadighed at gøre de danske politikere opmærksomme på, at der her er tale om et problem, som der fortsat ikke er fundet nogen løsning på.

Det er givet rigtigt, som formanden for Folketingets Skatteudvalg udtaler, at en løsning ikke er nært forestående, og man skal derfor nok ikke forvente sig, at der indledes forhandlinger med Frankrig blot fordi Skatteministeren modtager et brev.

Men ved til stadighed og på et seriøst og velgennemtænkt grundlag at gøre de danske politikere opmærksomme på, at der er et uløst problem, kan man være med til at foranledige, at disse politikere omsider begynder at overveje, hvordan man skal komme frem til en løsning på konflikten

med Frankrig. Det er i den forbindelse af væsentlig betydning, at også medlemmerne af Folketingets Skatteudvalg orienteres om henvendelserne og ad denne vej bliver gjort opmærksomme på problemets omfang og eventuelle løsninger.

Til underretning har jeg til dette nummer af ORIENTERING om franske forhold vedlagt en henvendelse fra en læser til Skatteministeren og dennes svar. Korrespondancen offentliggøres på Folketingets hjemmeside www.ft.dk under Skatteudvalget, Almindelig del, men som det fremgår, har man mulighed for at anmode om, at den der kun gengives i anonymiseret form, det vil sige uden oplysning om navn og adresse.

Jeg skal herved benytte denne lejlighed til at opfordre endnu flere til at rette henvendelse til Skatteministeren og til Folketingets Skatteudvalg om deres problemer, hvis de udsættes for dobbeltbeskatning. Kun ved til stadighed at modtage et væsentligt antal henvendelser om dette spørgsmål bliver de danske politikere holdt underrettede om, at der her er et betydeligt problem, som de bør interessere sig for.

Jeg har beskrevet fremgangsmåden, som man bør benytte sig af ved henvendelserne, i februarnummeret fra i år af mit nyhedsbrev. Dette nummer kan læses på Danskere i Toulouses hjemmeside www.danskereitoulouse.wordpress.com.

Man må meget gerne tilsende mig kopi af henvendelsen på Klaus.Vilner@wanadoo.fr, ligesom jeg gerne assisterer med råd og vink om udformningen deraf.

Henvendelse til Skatteministeren om indgåelse af en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig.

Den 29. oktober 2011 rettede jeg henvendelse til Skatteminister Thor Möger Pedersen med en opfordring til at søge tilslutning blandt de politiske partier i Folketingets Skatteudvalg til, at der indledes forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien. Henvendelsen er offentliggjort som et bilag til oktobernummeret af ORIENTERING om franske forhold.

Den 9. december 2011 svarede chefkonsulent Sven Ulstrup fra Skatteministeriet på min henvendelse på Skatteministerens vegne, og dette svar og min fornyede henvendelse er ligeledes offentliggjort som et bilag til decembernummeret af ORIENTERING om franske forhold.

Den 8. februar 2012 har chefkonsulent Sven Ulstrup nu svaret på denne fornyede henvendelse, og jeg vedlægger til underretning som bilag til dette nummer af ORIENTERING om franske forhold dette svar og endnu en henvendelse, som jeg den 26. marts 2012 har rettet til chefkonsulent Sven Ulstrup. Sven Ulstrup er den person i det danske Skatteministerium, som i det daglige forhandler dobbeltbeskatningsoverenskomster med fremmede lande, og der er givet i mit seneste svar argumenter, som også vil kunne benyttes af andre, der ønsker at rette henvendelse til Skatteministeren og til formanden for Folketingets Skatteudvalg om dobbeltbeskatningssituationen.

Kandidatafhandling om konsekvenser af ophævelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst med Frankrig ved Copenhagen Business School.

Opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig har nu også givet anledning til forskningsresultater, idet der udarbejdet en kandidatafhandling om spørgsmålet ved Copenhagen Business School. Afhandlingen kan læses på http://studentthesis.cbs.dk/bitstream/handle/10417/3041/bo_miller_malmskov.pdf?sequence=1.

Europa Kommissionens udspil til at komme dobbeltbeskatning til livs

Den 11. november 2011 fremkom Europa Kommissionen med et udspil til diskussion indenfor Fællesskabets institutioner og medlemslande med henblik på at komme dobbeltbeskatning indenfor den Europæiske Union til livs. Det var den litauiske Kommissær for skatter og toldunion, Algirdas Semeta, som fremkom med dette udspil på Europa Kommissionens vegne.

Dette udspil er nærmere omtalt i novembernummeret for 2011 af Orientering om franske forhold.

I forbindelse med dette udspil betonedes Europa Kommissæren, at der ikke for øjeblikket er nogen regler på EU rettens område, som hindrer medlemsstaterne i at beskattes som de ønsker, også selvom dette giver anledning til dobbeltbeskatning. Dog må medlemsstaterne ikke udøve forskelsbehandling i deres lovgivning på nationalt grundlag, og de må derfor f. eks. ikke udforme deres skattelovgivning på en sådan måde, så de beskatter personer forskelligt på grund af deres statsborgerskab eller beskatter borgere, der ikke bor i medlemslandet højere end borgere, der bor i medlemslandet. Europa Domstolen har på samme måde fastslået, at selvom dobbeltbeskatning helst bør undgås, så er det ifølge fast retspraksis ikke ulovligt at foretage dobbeltbeskatning, så længe dette sker på ikke-diskriminatorisk grundlag.

I Europa Kommissionen er man imidlertid opmærksom på, at dobbeltbeskatning er en hindring for en konkurrencedygtig økonomi i Europa, ligesom dobbeltbeskatning anses for at være i strid med selve ånden bag det indre marked.

På denne baggrund har EU Kommissæren annonceret, at han vil fremkomme med en række udspil med henblik på at få eksisterende dobbeltbeskatning afviklet.

Der er allerede fremlagt et forslag til ændring af EU-direktivet om renter og royalty.

Derudover er der den 15. december 2011 fremlagt et forslag til løsning af problemer vedrørende arve- og gaveafgifter indenfor EU. Formålet hermed er at forsøge at få ophævet dobbeltbeskatning ved at arven f. eks. beskattes både i det EU-land, hvor aktivet findes, og i det eller de EU-lande, hvor arvingen bor, eller hvor den afdøde bor. Forslaget går ud på at sikre, at den skattepligtige ikke kommer til at betale højere skatter end svarende til skatterne i det land, der har de højeste skatter.

Det er kendetegnende, at forslaget alene indeholder en anbefaling til medlemslandene om selv og ad frivillighedens vej at få løst dobbeltbeskatningsproblemerne på arve- og gaveafgiftens område ved en ændring af deres interne lovgivning eller ved indgåelse af bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Europa Kommissionen fremkommer således ikke med direktivforslag eller med forslag i øvrigt til retsforskrifter, som er bindende for medlemslandene, og årsagen hertil er nok i væsentlig grad, at beskatning fortsat er et nationalt område indenfor EU, og at EU Kommissionen derfor kun på nuværende tidspunkt har meget begrænsede muligheder for at gribe ind i de enkelte medlemslandes rettigheder på dette område. Indførelse af bindende retsforskrifter kræver fortsat enstemmighed indenfor EU, og hvert enkelt af medlemslandene kan derfor modsætte sig, at der indføres sådanne regler, hvis det ikke kan gå ind for dem.

På denne baggrund går Europa Kommissionen nu nærmest efter "de lavest hængende frugter", hvor det er forholdsvis enkelt at nå frem til et resultat.

Når det gælder den nuværende dobbeltbeskatningssituation på pensionsbeskatningens område mellem Danmark og Frankrig, står parterne i øjeblikket så langt fra hinanden, at denne konflikt i sig selv må betragtes som langt vanskeligere at løse, og det kan derfor meget vel komme til at vare en rum tid, før Europa Kommissionen beslutter sig til at engagere sig i dette spørgsmål. Skal dette ske, vil det nok være en forudsætning, at den almindelige indstilling til dobbeltbeskatning indenfor EU har ændret sig i en sådan grad, at det blandt medlemslandene anses for helt uacceptabelt at udsætte EU-borgere for dobbeltbeskatning, og at Danmark og Frankrig på denne baggrund føler sig foranlediget til at få deres indbyrdes konflikt om pensionsbeskatningen løst på den ene eller på den anden måde.

I den forbindelse er det selvfølgelig en hjælp, at de danske og franske politikere og Europa Kommissionen til stadighed på et sagligt og gennemtænkt grundlag bliver gjort opmærksom på, at der fortsat er et dobbeltbeskatningsproblem, som de har ansvaret for at finde en løsning på.

Vil man læse mere om Europa Kommissionens forslag, kan det gøres på http://www.stepjournal.org/journal_archive/2012/step_journal_march_2012/eu_commission_tackles_iht.aspx

Årsopgørelserne fra Skat i Danmark for pensionister i Frankrig

I begyndelsen af marts måned i år udsendte jeg et ekstranummer af ORIENTERING om franske forhold i anledning af, at Skat i Danmark den 5. marts havde lagt årsopgørelsen for året 2011 i de enkelte skatteyderes skattemapper på www.skat.dk.

Jeg gjorde i den forbindelse opmærksom på, at Skat ikke opfører et til den danske pension svarende fradrag på pensionsmodtagerens årsopgørelse, selvom man har modtaget skattefritagelse for pensionen i Danmark, og at man derfor selv bør gå ind i sin skattemappe og få fradraget indsat, hvis man vil undgå, at Skat alligevel beregner skat til Danmark af beløbet. Jeg opfordrede også til, at man fik beløbet rettet senest den 15. marts i år, idet man ellers vil kunne komme ud for problemer sidenhen.

Det er imidlertid fortsat muligt at gå ind i sin skattemappe og få fradraget indsat frem til udgangen af juni måned i år, og jeg skal i den forbindelse henvise til fremgangsmåden, der er beskrevet i ekstranummeret af ORIENTERING om franske forhold for marts i år.

Retter man imidlertid først beløbet til på nuværende tidspunkt, vil man kunne risikere på et tidspunkt i løbet af april måned i år at få tilsendt en årsopgørelse, hvor fradraget alligevel ikke er indsat. Det skyldes, at Skat efter den 15. marts i år danner den endelige årsopgørelse, men først sender den til de skatteydere, der skal betale skat til Danmark, i slutningen af april måned i år. Denne årsopgørelse vil derfor kunne være dannet før rettelsen er foretaget. Man vil kunne efterkontrollere dette ved at konstatere, at den årsopgørelse, som man har fået tilsendt, har betegnelsen "årsopgørelse nummer 1", mens årsopgørelsen i skattemappen har betegnelsen "årsopgørelse nummer 2". Forholder det sig således, behøver man ikke foretage sig noget, hvis den seneste årsopgørelse er rigtig. Eller bør man nok tage kontakt til Skat i Danmark.

Efter den 1. juli i år kan man kun få årsopgørelsen rettet ved direkte henvendelse til Skat i Danmark. Anmoder man i den forbindelse om at få skatten fjernet for beløb, der ikke er skattepligtige til Danmark, skal man være opmærksom på også at få det rentetillæg af beløbet fjernet, som beregnes fra og med den 1. januar i år.

--oo0oo--

Jeg har forsøgt at få afklaret, hvad årsagen er til, at Skat ikke af sig selv indsætter det beløb på den danske årsopgørelse, som svarer til den skattefritagne del af de danske pensioner og hvorfor man i det hele taget skal indgive selvangivelse eller årsopgørelse til det danske skattevæsen for beløb, som ikke er skattepligtige til Danmark, og jeg har ved forskellige lejligheder rettet henvendelse til Skat om dette spørgsmål, indtil for nyligt dog uden noget synderligt resultat.

Men nu har jeg fået svar på disse spørgsmål fra den afdeling i Skatteministeriet, som til daglig står for disse spørgsmål. Skatteministeriets svar vedlægges som bilag til dette nummer af ORIENTERING om franske forhold.

Skatteministeriet har supplerende oplyst, at der, dengang skattemyndighederne endnu arbejdede sammen med de kommunale forvaltninger, ikke var en helt fast praksis for, i hvilket omfang man krævede selvangivelser afgivet af personer, der var bosat i udlandet. I nogle kommuner krævede man det og i andre ikke. Op til kommunalreformen i 2007 blev skatteforvaltningerne gradvist udskilt fra de kommunale forvaltninger og henlagt til uafhængige skattecentre, og på dette tidspunkt blev man klar over, at der var en række ulemper forbundet med, at man ikke fik selvangivelser fra personer, der var bosatte i udlandet. Blandt andet betød dette, at det ikke teknisk var muligt at give personer med bopæl i udlandet adgang til at udnytte det personfradrag, som de havde ret til, såfremt de havde indtægter fra Danmark. Desuden var det ikke muligt at overføre et underskud, som en ægtefælle havde i sin danske skattepligtige indkomst, på den anden ægtefælles selvangivelse, hvilket betød, at den anden ægtefælle ikke fik adgang til at udnytte dette fradrag i sin skattepligtige indkomst.

På denne baggrund besluttede Skat at gøre alle, der er bosatte i udlandet, til begrænset skattepligtige til Danmark, såfremt man modtager indtægter fra Danmark, og det uanset om disse indtægter er skattepligtige til Danmark eller ikke.

Der er en del af disse personer, der ikke har indtægter fra Danmark, der er skattepligtige i Danmark, og disse personer har i denne periode skullet indgive en selvangivelse til Skat, hvori de anførte deres skattepligtige indtægt til kr. 0,00, og gjorde de ikke det, risikerede de at blive tilpligtet at betale et skattetillæg. Jeg har i den forbindelse kendskab til, at der er personer, som har måttet

betale dette skattetillæg for ikke at afgive selvangivelse flere år tilbage, såfremt de er flyttet tilbage til Danmark.

Fra og med 2011 (indkomståret 2010) blev dette system imidlertid ændret, idet man nu som udgangspunkt ikke længere som begrænset skattepligtig skal indgive en dansk selvangivelse. I stedet lægges der en dansk årsopgørelse i ens skattemappe, og har man ikke indtægter fra Danmark, som er skattepligtige til Danmark, behøver man fra og med dette tidspunkt i princippet ikke længere foretage sig noget som helst. Den årsopgørelse, som lægges i ens skattemappe, vil vise en skattepligtig indtægt på kr. 0,00 og dermed også en dansk skat på kr. 0,00.

Tilbage bliver så det problem, at det EDB-system, som danner skattefritagelserne, ikke kan kommunikere med det noget ældre EDB-system, der har skattefritagelserne registreret. Det er derfor indtil videre nødvendigt, at skatteydere, der har skattefritagelse, selv går ind og får indsat det til den skattefritagne indtægt svarende fradrag på deres årsopgørelse, således at de undgår, at der alligevel bliver opkrævet dansk skat af indtægten.

Skat er, som det fremgår af det svar, som er vedlagt denne ORIENTERING om franske forhold, opmærksom på dette forhold, og er indstillet på at ændre systemet, således at alle personer, som har skattefritagelse for danske pensioner, automatisk får indsat det til indtægten modsvarende fradrag og således undgår at skulle gøre det selv. Jeg har også fået lovning på, at hvis det viser sig muligt, vil man forsøge at få løst dette spørgsmål først for danske pensionsmodtagere i Frankrig og i Spanien, hvor der er flest danske pensionister.

Men indtil denne løsning er blevet gennemført, må danske pensionister i udlandet altså indstille sig på nogle år endnu selv at skulle indsætte fradraget i deres danske årsopgørelse.

Det franske sygesikringssystem

Det franske sygesikringssystem er opbygget en hel del anderledes end det danske, og det kan derfor ofte være vanskeligt for tilflyttere fra Danmark at få overblik over de franske regler. Systemet er desuden undergået en del forandringer i de senere år, og der kan derfor være grund til at komme med en opdatering af reglerne.

Fransk sygevesen er af meget høj kvalitet, og læger og hospitaler er meget professionelle. Der foretages desuden hyppige og regelmæssige lægelige undersøgelser af indbyggerne, som er gratis for den enkelte, for at sikre at den franske befolkning har en høj sundhedstilstand. Men systemet er også meget dyrt, og udgifterne dertil indtager en meget væsentlig andel af de offentlige udgifter i Frankrig og er til stadighed stigende. Der er derfor underskud på driften, selvom de skatter, der går til finansiering af systemet, forøges gradvist år for år. Man har af den årsag også forsøgt at begrænse udgifterne til sygevesenet, f. eks. ved at udelukke udenlandske pensionister, der flytter til Frankrig som såkaldt inaktive, fra systemet, jfr. herom nedenfor.

I 1999 blev der gennemført en gennemgribende reform af det franske sygesikringssystem, idet der blev åbnet op for, at alle, der havde fast bopæl i Frankrig, både erhvervsaktive og såkaldt inaktive uden beskæftigelse, skulle kunne blive optaget i den franske sygesikring. Den franske sygesikring blev derved udvidet, så den ikke længere kun omfattede erhvervsaktive m. fl. i Frankrig og disses

ægtefæller, men omfattede alle, der boede i Frankrig. Man fik pligt til at tilmelde sig til Sécurité Sociale, hvis man ikke allerede var tilknyttet sygesikringen gennem de sygekasser, der var tilknyttet erhvervsorganisationerne eller de faglige foreninger, og flyttede man til Frankrig fra udlandet, skulle man tilmelde sig senest tre måneder efter at have taget ophold i Frankrig.

Man bliver derved sygesikret under "CMU de base" (CMU står for Couverture Maladie Universelle) og får udstedt det franske sygesikringskort, "carte vitale", som giver ret til at få dækket en vis procentdel af sine udgifter i tilfælde af sygdom, og denne dækning varierer som hovedregel mellem 60 % og 80 % af udgifterne.

Betingelsen er, at man har fast bopæl i Frankrig, og man er omfattet af systemet uanset om man er lønmodtager, selvstændig, studerende, arbejdssøgende eller pensionist, ligesom systemet også omfatter disse ægtefæller. For en række lønmodtagere og selvstændige sker optagelsen dog som hidtil igennem de sygekasser, som er tilknyttet de pågældendes erhvervsorganisationer eller faglige foreninger, men reglerne er i øvrigt stort set de samme for disse persongrupper som for andre. Det bemærkes, at der fra og med den 23. november 2007 er sket en indskrænkning, således at udenlandske pensionister, der flytter til Frankrig som såkaldt inaktive, fra og med denne dato ikke længere kan optages i den franske sygesikring, jfr. herom nedenfor.

Til finansiering af udgifterne skal man til Sécurité Sociale betale en afgift på 8 % af den del af ens årlige skattepligtige husstandsindkomst, der overstiger et grundbeløb, som i øjeblikket ligger på 9.164 euros. Man skal derfor hvert år i september måned indgive en form for selvangivelse til Sécurité Sociale bilagt ens seneste årsopgørelse fra det franske skattevæsen (avis d'imposition) samt dokumentation for ens indtægter og for, at man har fast bopæl i Frankrig. Afgiften opkræves kvartårligt af en institution, som hedder URSSAF. Desuden går en væsentlig andel af de franske sociale skatter, prélèvements sociaux, til dækning af udgifterne til sygesikringen.

Har man begrænsede indtægter, kan man efter ansøgning til Sécurité Sociale, der skal fornys årligt, komme ind under "CMU complémentaire" (CMUC), hvor man får dækket 100 % af sine udgifter på grund af sygdom. Betingelsen herfor er, at ens årsindkomst ikke er over 7.771 euros om året for enlige og 11.657 euros for ægtefæller. Har man forsørgerpligter over hjemmeværende børn, er grænsen lidt højere. En CMU complémentaire giver desuden adgang til at få dækket en del af ens udgifter til el og gas.

Derudover findes der en ordning ved navn "Aide pour une complémentaire santé" (ACS), der ligeledes skal fornys årligt, og hvor sygesikringen betaler et årligt beløb, som stort set svarer til årskontingentet til en normal "Mutuelle", så man ved hjælp af denne ordning også får dækket sine udgifter til sygesikring 100 %. Her er grænsen EUR 9.792 for enlige og 14.688 for ægtefæller og igen med en lidt højere grænse, hvis man har forsørgerpligter over hjemmeværende børn.

Grænsen for hvornår man skal betale afgiften til Sécurité Sociale på 8 % af ens husstandsindkomst er gradvist blevet nedsat de senere år, så det offentlige derigennem kan få dækket udgifterne til sygesikring, og denne grænse er nu i de fleste tilfælde lavere end det beløb, som berettiger til at blive optaget i CMUC, henholdsvis ACS, og det betyder, at man kommer til at betale et mindre beløb som afgift for at være med i CMU de base, selvom CMUC og ACS i princippet er indført for at give gratis adgang til den franske sygesikring for mindrebemidlede.

Når man er tilsluttet den franske sygesikring, skal man tilmelde sig til en fast læge, "médecin traitant". Man kan selv vælge, hvilken fast læge man ønsker sig, og man skal normalt benytte denne læge. Til gengæld er dækningen fra den franske sygesikring højere, hvis man benytter denne læge end hvis man henvender sig til en anden læge. Skal man behandles af en speciallæge, skal man også først have en henvisning fra sin faste læge. Man behøver dog ikke nogen henvisning for at få behandling hos en øjenlæge eller hos en tandlæge.

I Frankrig har man et system med ensartede priser på alle former for lægehjælp, som hvert år aftales mellem det offentlige og de lægelige organisationer, og som gælder overalt i Frankrig, og dækningen fra den franske sygesikring bygger på disse faste priser, idet der refunderes en fast procentdel af disse priser. Man har således ikke et system med gratis sygesikring, som man kender det fra Danmark. Man skal enten selv betale den resterende del af udgiften, den såkaldte "ticket modérateur", eller forsikre sig mod denne udgift gennem tegning af en forsikring i en "Mutuelle", se nærmere herom nedenfor. Der findes dog i Frankrig også læger og specialister, som beregner sig et højere honorar, men hvis man opsøger disse, får man alligevel kun dækket den faste procentdel af det almindeligt gældende honorar.

Henvender man sig til en almindeligt praktiserende læge, til en speciallæge eller til en tandlæge, er dækningen fra den franske sygesikring 70 % af honoraret. Derudover skal man betale et fast beløb på 1 euro per konsultation som såkaldt "participation forfaitaire".

Ved indlæggelse på hospital dækker den offentlige sygesikring ofte udgiften 100 %, men ved visse former for behandling, der er mindre vigtig eller hvor indgrebet er af kosmetisk art eller lignende, dækkes kun 80 % af udgiften. Man vil desuden blive opkrævet et beløb til dækning af ophold og forplejning ("forfait hospitalier") på omkring 25 euros for hver dag man er indlagt, ligesom der opkræves et særligt dagligt beløb for benyttelse af eneværelse.

Af udgiften til lægeordineret medicin dækker sygesikringen i de fleste tilfælde enten 35 % eller 70 % afhængigt af arten, mens man selv skal betale resten samt en "participation forfaitaire" per præparat, som man køber.

Af udgiften til briller og til proteser dækker sygesikringen 65 %. Tandbehandling dækkes med 70 %. Det er dog ikke alle proteser og alle former for tandbehandling, som sygesikringen dækker.

Lider man af en række nærmere specificerede kroniske sygdomme (de såkaldte "affections de longue durée") som f. eks sukkersyge, dækker den franske sygesikring udgifterne til behandling og medicin vedrørende disse 100 %. Man skal dog på forhånd på anbefaling fra sin faste læge have fået godkendelse fra sygesikringen af, at man lider af sygdommen, før sygesikringen går ind og dækker udgifterne, og en sådan godkendelse skal fornys hvert femte år.

Sygesikringens dækning kan illustreres ved følgende eksempel: En konsultation hos ens faste læge koster 23 euros. Heraf dækker sygesikringen 70 % af 23 euros minus 1 euro eller 15,10 euros, mens man selv skal betale 7,90 euros (30 % af 23 euros plus 1 euro).

Man kan læse mere om Sécurité Sociale på www.ameli.fr.

For at sikre sig mod de udgifter ("ticket modérateur"), som ikke dækkes af den offentlige sygesikring, tegner de fleste en tillæggsforsikring i et privat forsikringselskab, en såkaldt "Mutuelle". Det er dog helt frivilligt om man vil tegne en sådan forsikring eller ikke. Tegner man en sådan

tillægsforsikring, får man normalt endnu et forsikringskort fra forsikringsselskabet (et "carte tiers payant"), som bevirker, at tillægsforsikringens andel betales direkte fra forsikringsselskabet, og man så kun kommer til eventuelt at betale "la participation forfaitaire" på en euro, når den tegnede tillægsforsikring dækker udgiften op til 100 %, med mindre dette beløb også dækkes af tillægsforsikringen.

Der findes mange forskellige former for dækning. Man kan tegne en forsikring, som alene dækker udgifterne til hospitalsindlæggelse ("hospitalisation"), en forsikring, der dækker hospitalsindlæggelse, almindelig lægebehandling, speciallægebehandling og medicin, samt forsikringer, som dækker samtlige sygesikringsudgifter med flere hundrede procent, således at man kan få dækket udgifterne til selv den dyreste speciallægebehandling fuldt ud.

Der er dog ofte en tendens til, at man overforsikrer sig og derved kommer til at betale mere i forsikringspræmie end man ville komme til at betale ved at afholde udgiften til egendækningen selv. Lider man ikke af sygdomme, der kræver hyppig speciallægebehandling eller særligt dyr medicin, kan det ofte betale sig kun at tegne en forsikring, der dækker "hospitalisation" 100 %, og så selv afholde udgiften til egenbetalingen til almindelig læge- og tandlægebehandling samt til medicin.

Der er imidlertid indført en væsentlig indskrænkning i disse regler fra og med den 23. november 2007, idet man nu ikke længere kan blive optaget i det franske sygesikringssystem, såfremt man flytter til Frankrig efter denne dato og er såkaldt inaktiv, det vil sige hverken er lønmodtager, erhvervsdrivende, studerende eller arbejdssøgende, og det betyder, at man ikke kan optages i sygesikringen mere, hvis man som pensionist flytter til Frankrig.

Er dette tilfældet, må man altså i stedet tegne en privat forsikring, som dækker ens udgifter som følge af sygdom, og det tilrådes det at gøre, idet udgifterne f. eks. til en hospitalsindlæggelse kan løbe op i betydelige beløb. Der er flere forsikringsselskaber, som tilbyder sådanne forsikringer med dækning i f. eks. Frankrig eller i alle lande i Europa, og det er også muligt at tegne sådanne forsikringer i Danmark.

Personer der bor i Frankrig, men som arbejder som ansat i en udenlandsk virksomhed, eller hvor den virksomhed, som den pågældende driver, er beliggende i udlandet, har ikke adgang til at blive optaget i den franske sygesikring igennem de franske sygekasser, der er tilknyttet de franske erhvervsorganisationer eller faglige foreninger, idet dette forudsætter, at man arbejder for eller driver en virksomhed i Frankrig. Er den udenlandske virksomhed beliggende i et andet EU- eller EØS-land eller i Schweiz, har disse personer imidlertid ofte adgang til alligevel at blive optaget i den franske sygesikring. Dette forudsætter dog, at den pågældende kan få udstedt en særlig erklæring (E 106) fra myndighederne i det land (f. eks. Danmark), hvor den pågældende er ansat, og mod forevisning af en sådan erklæring kan man blive optaget i den franske sygesikring så længe som udstationeringen til Frankrig varer, idet det efter internationale aftaler indenfor EU er ansættelseslandet, der i denne situation betaler udgifterne til den franske sygesikring for den pågældende. Den pågældendes ægtefælle og hjemmeværende børn kan på samme måde optages i den franske sygesikring.

Selvom reglerne blev ændret i 2007, så udenlandske pensionister som inaktive nu ikke mere kan optages i den franske sygesikring, er der alligevel mulighed for, at man kan blive optaget, såfremt man modtager dansk folkepension, førtidspension eller tjenestemandspension. Det samme

gælder, hvis man modtager en tilsvarende pension fra et andet EU- eller EØS-land. Fra og med den 1. april 2012 er ordningen desuden udvidet til også at omfatte pension modtaget fra Schweiz. Endelig kan man blive optaget, hvis man modtager efterløn fra Danmark eller fra et andet af de pågældende lande, jfr. herom nedenfor.

De pågældende kan endda blive optaget uden at skulle betale den afgift på 8 % af deres husstandsindtægt over et vist grundbeløb, som man normalt ellers skal betale til den franske sygesikring. Årsagen hertil er, at der i EU-regi er indgået internationale aftaler mellem de pågældende lande, hvorefter det er det land, der udbetaler de pågældende pensioner, som skal dække udgifterne til sygesikring for de pågældende.

Er man modtager af dansk folkepension, førtidspension eller tjenestemandspension, kan man derfor ved henvendelse til Pensionsstyrelsen i København (www.penst.dk – telefon 33 95 50 00) anmode om at få udstedt en særlig erklæring (E 121), og afleverer man denne erklæring på sit lokale franske sygesikringskontor (CPAM – Caisse Primaire d'Assurance Maladie), vil man kunne optages i den franske sygesikring CMU og endda uden egenbetaling. Erklæringen giver ligeledes adgang til, at ens ægtefælle og evt. hjemmeværende børn kan optages i den franske sygesikring. Er man allerede optaget i sygesikringen, vil man desuden kunne blive fritaget for betalingen af afgiften på 8 %.

Er man modtager af dansk efterløn, vil man på tilsvarende måde ved henvendelse til sin danske fraflytningskommune kunne anmode om at få udstedt en særlig erklæring (E 106), som ligeledes berettiger til, at man sammen med sin ægtefælle og sine hjemmeværende børn kan blive optaget i den franske sygesikring.

Det er dog en forudsætning for at blive optaget, at man ikke har lønnet arbejde eller modtager pension fra Frankrig, idet de myndigheder i udlandet, der udbetaler pension eller efterløn, ikke er forpligtede til at udstede de pågældende E-121 og E-106 erklæringer til sådanne personer. Modtager ægtefællen fransk lønindtægt eller pension, vil erklæringen på samme måde ikke komme til at omfatte denne, selvom modtageren af pension eller efterløn selv opfylder betingelserne og derfor selv kan optages.

Man skal endvidere være opmærksom på, at det er modtageren af dansk pension eller efterløn, der er den direkte berettigede, og at dennes ægtefælles ret til at blive optaget i den franske sygesikring alene er afledt af dennes ret. Dette betyder, at ægtefællens ret til at være optaget i den franske sygesikring ophører i tilfælde af den direkte berettigedes død eller hvis ægteskabet ophører, med mindre ægtefællen selv har en direkte ret til at blive optaget i den franske sygesikring.

Det skal endelig nævnes, at har man optjent adgang til pension eller efterløn fra flere EU/EØS-lande eller Schweiz, er det det land udenfor Frankrig, hvor man har erhvervet længst anciennitet, som skal udstede E-121 eller E-106 erklæringen og derved dække udgifterne til sygesikring i Frankrig.

Det almindelige franske sygesikringskort "carte vitale" dækker ikke sygesikringsudgifter uden for Frankrig, men man har mulighed for ved henvendelse til sit franske sygesikringskontor CPAM at få udstedt et særligt internationalt sygesikringskort ("Carte Européenne d'Assurance Maladie" eller "EU-sygesikringskortet"). Dette kort giver ret til sygehjælp under midlertidigt ophold i et andet EU-

eller EØS-land eller Schweiz for indehaveren af det franske sygesikringskort "carte vitale" og dennes medforsikrede familiemedlemmer, såfremt denne sygehjælp ud fra et medicinsk synspunkt bliver nødvendig under hensyntagen til ydelseernes art og opholdets forventede varighed. Dækningen gælder således for akut opstået sygdom under ophold udenfor Frankrig, og det er den opsøgte læge – eventuelt i kontakt med landets sociale myndigheder – der afgør, om øjeblikkelig behandling er nødvendig, eller om behandlingen kan afvente, at den pågældende vender tilbage til Frankrig.

Reglerne er desuden udvidet, således at man, hvis man lider af sygdomme, herunder kroniske lidelser, via det internationale sygesikringskort nu også har ret til dækning af behandling, herunder f. eks. medicin, vedrørende disse sygdomme eller lidelser, når behandlingen skønnes nødvendig under midlertidigt ophold udenfor Frankrig, og man behøver derfor nu ikke længere afbryde sit ophold i udlandet og rejse tilbage til Frankrig for at få modtage behandling og få udgifterne til denne dækket. Behovet for behandlingen skal imidlertid være opstået, mens man befinder sig i udlandet, og man kan derfor ikke rejse til udlandet og der få behandling for en sygdom eller lidelse, som man har pådraget sig, før man rejste fra Frankrig.

Det er mellem de fleste EU-lande aftalt, at man som borger i et EU-land kan få behandling af en sygdom eller lidelse på hospitaler i et andet EU-land, men Danmark har taget forbehold overfor disse regler af omkostningsmæssige årsager, og man har derfor som bosat i Frankrig ikke nogen mulighed for at benytte sit internationale sygesikringskort til at skaffe sig adgang til "frit sygehusvalg" og tage til Danmark for at få behandling af sine lidelser på danske hospitaler.

Behandlingen af sygdom opstået i udlandet sker på samme vilkår, som gælder for borgere i det land, som man opholder sig midlertidigt i, og hvis der i dette land gælder regler om delvis egenbetaling for ydelserne, er man som indehaver af det internationale sygesikringskort omfattet af de samme regler.

Fra og med den 1. maj 2010 er der imidlertid indført en ændring for så vidt angår det EU-land, der skal udstede EU-sygesikringskortet, idet det fra og med denne dato er det land, der udbetaler offentlig pension eller efterløn, og som har udstedt E-121 eller E-106 erklæringen, som skal udstede EU-sygesikringskortet. Er man ikke modtager af folkepension, førtidspension, tjenestemandspension eller efterløn, er det dog fortsat Frankrig, som skal udstede sygesikringskortet som hidtil. Men modtager man disse ydelser fra Danmark, er det fra og med denne dato Danmark, som skal udstede EU-sygesikringskortet.

Det er den myndighed, som står for udbetalingerne af pensionen, som skal udstede kortet, og det vil i praksis sige, at man skal henvende sig til Pensionsstyrelsen i København derom, hvis man modtager dansk folkepension, førtidspension eller tjenestemandspension og til sin danske fraflytningskommune, hvis man modtager efterløn. Kortet giver dog på samme måde som hidtil ret til dækning af udgifter til sygehjælp i EU/EØS-lande og Schweiz, herunder i Danmark, men bortset fra Frankrig. Hvis man modtager løn eller pension både fra udlandet og fra Frankrig, er det dog fortsat Frankrig, der skal udstede EU-sygesikringskortet.

Motiver fra København på franske frimærker

Det franske postvæsen har for nyligt udgivet et frimærkehæfte med motiver fra København, blandt andet Den lille havfrue, Amalienborg slot, Københavns Rådhus, Nyhavn og Rosenborg slot samt tårnet på Vor Frelzers Kirke, Børsen og en gammel gaslygte.

En advarsel set på en havelåge

« Attention.

Le chien est gentil,

mais son maître est méchant. »

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Orientering om franske forhold er et uafhængigt informationsbrev, som udsendes efter behov. Jeg vil deri forsøge at belyse emner, som kan have generel interesse for danskere, der bor i Frankrig. Informationsbrevet sendes gratis og uden forpligtelser af nogen som helst art som e-mail til enhver, der fremsætter anmodning derom på Klaus.Vilner@wanadoo.fr. Desuden offentliggøres det på Danskere i Toulouse's hjemmeside "<http://danskereitoulouse.wordpress.com>". Ønsker man at afmelde informationsbrevet, bedes dette meddelt på samme e-mailadresse.

Indholdet må ikke betragtes som individuel rådgivning, og selvom det tilstræbes at oplysningerne er rigtige, påtager jeg mig intet ansvar for urigtige, ufuldstændige eller manglende oplysninger.

Enhver, der modtager orienteringen, er velkommen til at komme med supplerende oplysninger, med synspunkter eller med kommentarer til de emner, der behandles i informationsbrevet, eller med ønsker om emner, som ønskes belyst.